

Generování pseudonáhodných čísel

Literatura:

Knuth, D., E.: The Art of Computer Programming (third edition),
Addison-Wesley 1998,

L'Ecuyer, P.: Random Number Generation
(in Handbook of Simulation edited by Jerry Banks)
John Wiley & Sons, inc. 1998,

Fishman, G., F.: Discrete-Event Simulation, Modeling, Programming and
Analysis, Springer 2001,

L'Ecuyer, P.: Uniform Random Number Generators: a Review,
Proceedings of the 1997 Winter Simulation Conference,

L'Ecuyer, P.: Uniform Random Number Generators,
Proceedings of the 1998 Winter Simulation Conference,

Makoto Matsumoto, Takuji Nishimura:

Mersene Twister: A 623-Dimensionally Equidistributed
Uniform Pseudorandom Generator,
ACM Transactions on Modeling and Computer
Simulations (Special Issue on Uniform Random Number
Generation), 1998

Generování pseudonáhodných čísel

náhodná posloupnost : „...každý člen je nepředvídatelný“

požadované ideální vlastnosti:

- rovnoměrné (stejněměrné) rozložení posloupnosti $\{ x_0, x_1, \dots \}$ v intervalu $\langle 0, m \rangle$, případně $\langle 0, 1 \rangle$, (IID...independent and identically distributed).
- platí: vektory $x_{n,k} = (x_n, \dots, x_{n+k-1})$ jsou rovnoměrně rozloženy pro všechna n a k v k -dimenzionální hyperkrychli $[0, m]^k$, případně $[0, 1]^k$,

Možné zdroje:

1) fyzikální zařízení pro registraci fyzikálních procesů

- sledování radioaktivního rozpadu (n čítačů mod 2),
- šum elektronických prvků.

2) tabulky náhodných čísel - problém naplnění

3) rekurentní algoritmy : deterministický výpočet

definice (dle L'Ecuyer):

PRNG = (S, s_0 , T, X, G)... pseudo-random generator

S.....množina vnitřních stavů,

s_0počáteční stav (seed),

T: S -> S.....přechodová funkce,

X..... množina výstupních hodnot,

G.: S -> X..... výstupní funkce .

- existují i kombinace fyzikálních zařízení a rekurentních algoritmů: náhodná volba počátečního stavu s_0 , případně dalších parametrů PSRG .

Vlastnosti rekurentního generování :

- 1. metoda z r. 1946: „metoda prostředních řádů 2. mocniny“ (autor: von Neumann),
- rychlý výpočet, minimální nároky na paměť,
- nutné zvolit počáteční stav (seed, sémě)
- reprodukovatelnost generování (hlavní výhoda),
- konečná délka slova (β bitů) => konečný počet zobrazitelných hodnot,
- deterministický algoritmus => konečná perioda :
 - perioda: nejmenší celé číslo p pro které platí, že $s_{n+p} = s_n$ pro všechna n , s_nvnitřní stav generátoru,
 - snaha o dosažení co největší periody , jednotlivé rekurentní metody se liší velikostí dosažitelné maximální periody p_{max} ,
 - u každé metody je třeba znát všechny okolnosti, které jsou nutné pro dosažení maximální možné periody, tj. $p = p_{max}$; tyto okolnosti jsou výsledkem dlouhodobé a důkladné matematické analýzy,
- pro výpočet je nejčastěji použita celočíselná aritmetika ,
- pomocí výstupní funkce $G = s_i / (max+1)$, kde max je největší hodnota v generované posloupnosti; takto lze získat rovnoměrně rozložená reálná čísla u_i z intervalu $(0, 1)$, případně $(0, 1)$:
- kvalita pseudonáhodných posloupností: :
 - chybí statistická nezávislost => rozložení IID (viz dříve) nelze rekurentní metodou dosáhnout,
 - nutné posuzovat dle „měkčích kritérií“.

Kritérium pro měření kvality rozložení

$x_n, x_{n+1}, \dots, x_{n+k-1}, \dots$ testovaná posloupnost s periodou P ,
 $\text{trunc}_v(x_n)$ hodnota vytvořená z v nejvýznamějších bitů x_i

- uvažujme posloupnost vektorů (překrývají se k -tice):
 $V_n = (\text{trunc}_v(x_n), \text{trunc}_v(x_{n+1}), \dots, \text{trunc}_v(x_{n+k-1}))$, $n = 1, 2, \dots, P$
- posloupnost $\{x_0, x_1, \dots\}$ je k distribuovaná s přesností na v bitů pokud splňuje následující skutečnosti:
 1. Každá z 2^{kv} možných nenulových hodnot vektoru V_n se vyskytuje v periodě P ve stejném počtu.
 2. Hodnota $k(v)$ je dána maximální délkou vektoru V_n , pro níž ještě platí tvrzení z bodu 1, přičemž délka složek vektoru je v .

Geometrická interpretace:

předpoklady: délka generovaných čísel = β bitů, perioda = $|S| = 2^e$,

1. Jednotlivé k -tice výstupních hodnot po této transformaci reprezentují body v k -rozměrné hyperkrychli $[0, m]^k$, celkový počet bodů = 2^e .
2. Každou osu hyperkrychle rozdělíme na 2^v stejných úseků; tím dostaneme 2^{kv} dílčích hyperkrychlí, jejichž všechny vrcholy jsou pokryty některým vektorem.
3. Při zvětšování hodnoty k vzrůstá počet vrcholů dílčích hyperkrychlí a od jisté hodnoty některé z jejich vrcholů nejsou pokryty.
4. optimální rozložení (zatím nedosaženo): $k(v) = e/v$, (tj. $2^{kv} = 2^e$) pak celá perioda právě pokrývá všechny vnitřní vrcholy (**asymptotically random, maximally distributed**)

Typy transformačních funkcí T:

Příklady lineárních funkcí :

a) **generátor typu MLG** (Multiple Rekursive Generator):

$$x_{n+1} = (a_0 x_n + a_1 x_{n-1} + \dots + a_{k-1} x_{n-k+1}) \text{ mod } m \dots \text{formule řádu } k$$

- vnitřní stav: $s_n = (x_n, x_{n-1}, \dots, x_{n-k+1})$,
- vhodné pro softvérové implementace,

b) **LFSR (Linear Feedback Shift Register), Tausworthe generator**

$$x_{n+1} = (a_0 x_n + a_1 x_{n-1} + \dots + a_{k-1} x_{n-k+1}) \text{ mod } 2, a_i, x_i \in \{0,1\},$$

- pro n-bitový register lze dosáhnout plné periody $p = 2^n - 1$,
- vhodné pro hardvérové implementace.

Příklady použití nelineárních funkcí

a) přechodová funkce T je nelineární:

$$x_{n+1} = (a_0 x_n^2 + a_1 x_n + a_2) \text{ mod } m, s_n = (x_n),$$

- **Quadratic Congruential Generator**

b) aplikace nelineární funkce G na výstup u generátoru s lineární přechodovou funkcí T (např. typu MLG):

$$x_n = (x'_{n+1} + x'_n) \text{ mod } m ; x'_{n+1} \text{ a } x'_n \text{ jsou výstupy z MLG}$$

- **Inversive Congruential Generator**

Poznámka: dále se omezíme na přehled nejvíce propracovaných a nejčastěji používaných lineárních metod určených pro softvérové implementace

Smíšená kongruenční metoda

- známá od. r. 1948 (Lehmer)
- **LCG....Linear Congruential Generator**

$$x_{n+1} = (a \cdot x_n + c) \bmod m$$

x_0startovací hodnota (sémě)

$x_0 \neq 0$, $x_0 < m$, $a \neq 0$, $a < m$, $c \neq 0$, $c < m$,

př.: $a = 7$, $c = 7$, $m = 12$

pro $x_0 = 3$ dostaneme: 3, 4, 11, 0, 7, 8, 3, 4,.....

pro $x_0 = 7$ dostaneme: 7, 8, 3, 4, 11, 0, 7, 8,.....

př.: $a = c = 1$, $m = 12$

pro $x_0 = 3$ dostaneme: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 0, 1, 2, 3,.....

plná perioda, ale není náhodná

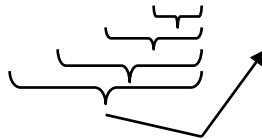
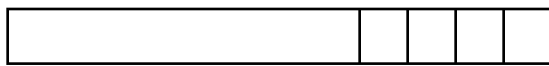
Volba parametrů :

a) **volba modulu m...** (omezuje periodu shora),

1) $m = 2^\beta$, βpočet informačních bitů

výhoda: snadný výpočet operace modulo,

nevýhoda: nejnižší bity výsledku jsou „málo náhodné“

*zase kongruenční
posloupnosti s periodou
2, resp. 4, resp. 8, resp. 16, atd*

2) $m = 2^\beta + 1$, nebo $m = 2^\beta - 1$

– výše zmíněný jev nastává v daleko menší míře

3) $m =$ **prvočíslo** ...zmíněný jev nenastává,

Smíšená kongruenční metoda

b) volba parametrů a, c ,

Obecné podmínky plné periody:

- 1) c, m navzájem nesoudělná čísla
- 2) $(a = 1) \pmod q$, jestliže q je prvočinitelem modulu m
tj. $a - 1 = k \cdot q$, $k =$ celá část podílu a / q
- 3) $(a = 1) \pmod 4$, pokud 4 dělí m

Příklad.: $m = 9, c = 7, \Rightarrow x_{n+1} = (a \cdot x_n + 7) \pmod 9$

$$q = 3 \Rightarrow a - 1 = k \cdot 3 \Rightarrow a = 1 + k \cdot 3; \quad (k = 0, 1, \dots)$$

možné hodnoty parametru a : 1, 4, 7, 10, 13, 16,

volme $x_0 = 2$, pak:

pro $a = 1$: 2, 0, 7, 5, 3, 1, 8, 6, 4, 2,

pro $a = 4$: 2, 6, 4, 5, 0, 7, 8, 3, 1, 2,

pro $a = 3$: 2, 4, 1, 1, 1, ...

Podmínky plné periody pro $m = 2^\beta$:

- 1) c **liché číslo**
- 2) $a = 1 + 4 \cdot k$, $k = 0, 1, 2, \dots$

Další doporučení pro volby a :

$a = z^r + 1$, zzáklad soustavy

výhoda: eliminace násobení (lze nahradit posuvem a přičtením)
 $a \approx \sqrt{m}$... výhodné z hlediska „kvality posloupnosti“
(viz. testování)

Multiplikativní kongruenční metoda

- **MLCG (Multiplicative LCG),**
 $x_{n+1} = (a \cdot x_n) \bmod m$, také : $x_n = (a^n \cdot x_0) \bmod m$
- speciální případ MLG pro $k = 1$, $a = a_0$,
- nelze dosáhnout plné periody ($x_n \neq 0$),

Podmínky pro dosažení maximální periody p_{\max} :

- v obecné podobě složité (viz Knuth, L'Ecuyer),
- případ $m = 2^\beta$: $p_{\max} = 2^{\beta-2} = 1/4 m$; pro $\beta \geq 4$
 - polovina lichých čísel z intervalu $\langle 1, m-1 \rangle$,
 - volba x_0 : liché číslo
 - volba a : $a = (3 \text{ nebo } 5) \bmod 8$,
tj. $a = 3 + 8.k$ nebo $a = 5 + 8.k$, $k = 0,1,2,..$
 - perioda v nejméně významných bitů = $2^v - 2$
- případ m je mocnina prvočísla p :
 $m = p^\beta$: $p_{\max} = p^{\beta-1} (p - 1)$; pro $\beta = 1$: $p_{\max} = m - 1$
 - velmi často používaný generátor,
 - hledáme a tak, aby $x_n = (a^n \cdot x_0) \bmod m = x_0$ pro $n = m-1$,
tedy $a^{m-1} - 1 = 0 \pmod{m}$;
toto splňují primitivní kořeny modulu m , jejich hodnoty pro zvolené m jsou publikovány,
 - případ $m = 11$: $(a^{10} - 1) \bmod 11 = 0$ platí pro $a = 2, 6, 7, 8$,
 - případ $m = 2^{31-1}$: existuje 534 600 000 primitivních kořenů,
nejvhodnější: 742938285, 950706376, 1226874159, 62089911
- $m = p_1^{\beta_1} \dots p_i^{\beta_i}$:
 $p_{\max} = \text{nsn} (p_{\max} (p_1^{\beta_1}), \dots, p_{\max} (p_i^{\beta_i}))$

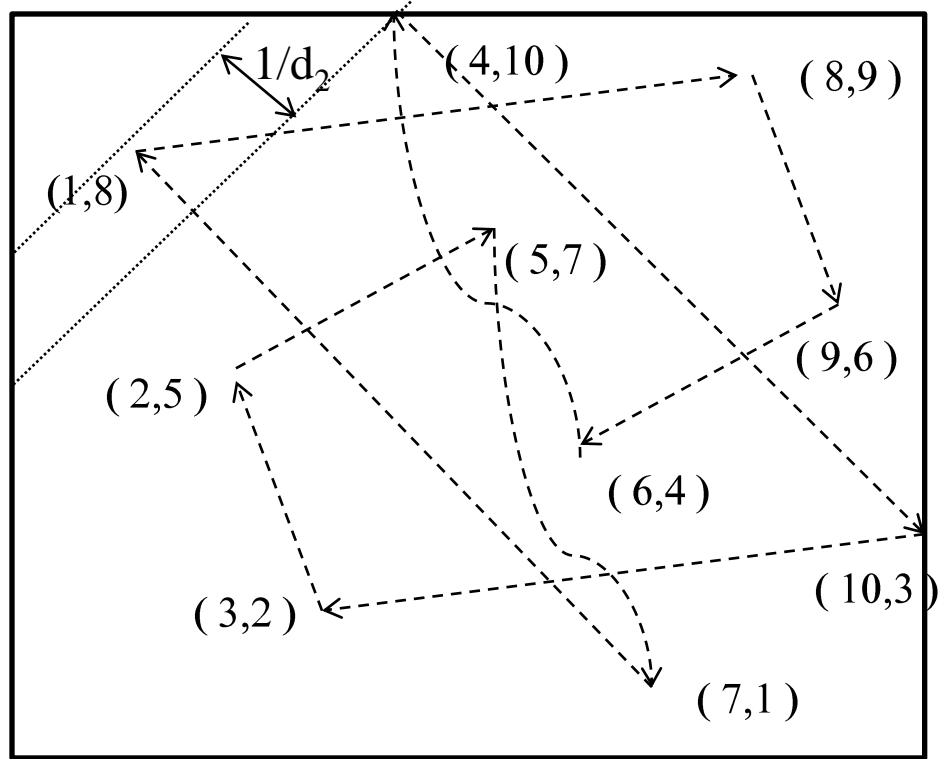
Multiplikativní metoda – kvalita rozložení

Příklad: generátor MLCG: $m = 11$, $x_0 = 1$

$a = 8 \Rightarrow$ perioda: 1, 8, 9, 6, 4, 10, 3, 2, 5, 7

Rozložení

dvojic ($k=2$):

všechny body leží na rovnoběžkách:

max. vzdálenost = $1 / d_2 \Rightarrow d_2 =$ dvoudimenziální přesnost generátoru,
 $a = 2$ perioda: 1, 2, 4, 8, 5, 10, 9, 7, 3, 6, horší rozložení ($1/d_2$ je větší)

Spekrální test [Knuth] :

- kriterium kvality: vzdálenost $1 / d_k$, příp. počet rovnoběžek
 - $k = 2$ 10 obsazených bodů z 100,
 - $k = 3$ 10 obsazených bodů z 1 000,
 - $k = 4$ 10 obsazených bodů z 10 000, atd.
 - $k > 2$ body leží v hyperrovinách, max. vzdálenost = $1 / d^k$,
 - d_k k -dimenziální přesnost klesá s rostoucí hodnotou k
- $(d_k \leq, \sqrt[k]{m})$

Kombinované generátory

- **CLCG (combined MLCG),**
- založeny na kombinaci hodnot několika nezávislých MLCG

Příklad: kombinace čtyř generátorů typu MLCG s prvočíselnými moduly (viz. Liter.: Fishman)

$$\mathbf{x}_{j,n+1} = \mathbf{a}_j \cdot \mathbf{x}_{j,n} \pmod{m_j} \dots \dots \mathbf{j}\text{-tý generátor}$$

$$m_1 = 2^{31} - 1 = 2147483647, \quad a_1 = 45991,$$

$$- \text{pmax} = m_1 - 1 \approx 2.14 \times 10^9$$

$$m_2 = 2^{31} - 105 = 2147483543, \quad a_2 = 207707,$$

$$- \text{pmax} = m_2 - 1$$

$$m_3 = 2^{31} - 225 = 2147483423, \quad a_3 = 138556,$$

$$- \text{pmax} = m_3 - 1$$

$$m_4 = 2^{31} - 325 = 2147483323, \quad a_4 = 49689,$$

$$- \text{pmax} = m_4 - 1$$

výsledná posloupnost:

$$\mathbf{y}_{n+1} = (\delta_0 \mathbf{x}_{0,n+1} + \delta_1 \mathbf{x}_{1,n+1} + \delta_2 \mathbf{x}_{2,n+1} + \delta_3 \mathbf{x}_{3,n+1}) \pmod{m_1},$$

$\delta_j, m_j (j=1,2,3,4) \dots \dots$ navzájem nesoudělná čísla

dosažitelná perioda :

$$\text{lcm} [(m_1 - 1), (m_2 - 1), (m_3 - 1), (m_4 - 1)] \approx 2.13 \times 10^{37}$$

Kongruenční generátory s využitím přenosu

- **MWC (multiply with carry)**

$$x_{n+1} = (a_1 x_n + a_2 x_{n-1} + \dots + a_k x_{n-k} + c_n) \bmod m,$$

$$c_{n+1} = (a_1 x_n + a_2 x_{n-1} + \dots + a_k x_{n-k}) \operatorname{div} m,$$

- div celočíslné dělení,

- počáteční stav $s_0 = (x_n, x_{n-1}, \dots, x_{n-k+1}, 1)$,

- lze dosáhnout velmi dlouhé periody: vlastnosti přibližně stejné jako generátor typu LCG s následujícími parametry:

$$x_{n+1} = a x_n \pmod{M}, \text{ kde}$$

$$M = a_1 m^1 + a_2 m^2 + \dots + a_k m^k - 1,$$

$$a = 1 / m \pmod{M}$$

- speciální případy MWC (autoři Marsaglia, Zaman 1991):

- **AWC (add with carry):**

obecně: $x_{n+1} = (x_{n-r} + x_{n-s} + c_n) \bmod m, \quad a_r = 1, a_s = 1$

$$c_{n+1} = 1 \text{ pokud } x_{n-r} + x_{n-s} + c_n \geq m,$$

$$c_{n+1} = 0, \text{ pokud } x_{n-r} + x_{n-s} + c_n < m,$$

- jednotlivé metody se liší indexy r, s ,

- příklad: $r = 1, s = 2$

$$x_{n+1} = (x_{n-1} + x_{n-2} + c_n) \bmod 2^{31},$$

přibližná délka periody: 2^{86}

- **SBC (subtract with carry):**

- příklad: $x_{n+1} = (x_{n-7} - x_{n-9} - c_n) \bmod 2^{31-5},$

přibližná délka periody: 2^{307}

Další varianty kombinovaných generátorů

Míchající generátory (vznikly v laboratořích firmy Boeing)

- snaha o odstranění závislosti po sobě jdoucích čísel generovaných jedním generátorem => posloupnost generovaná jedním generátorem je promíchávána pomocí druhého generátoru; v mnoha případech lze dosáhnout periody, která je nejmenším společným násobkem dílčích period,

Principy míchajících generátorů:

a) použití indexů:

- 1. generátor vygeneruje tabulku čítající k hodnot,
- výstup druhého generátoru je transformován na index směřující do zmíněné tabulky,
- výstupem míchajícího generátoru je hodnota z tabulky určená indexem; tato hodnota je nahrazena další hodnotou z 1. generátoru.

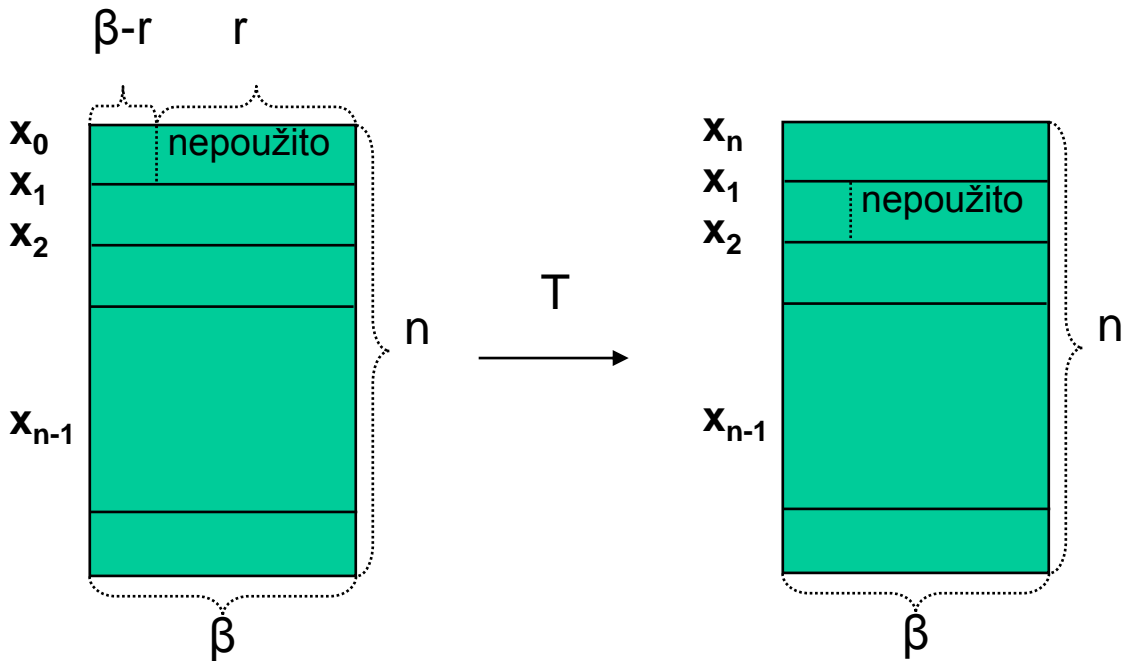
b) použití rotací:

- z každého čísla generovaného 1. generátorem se vyjme skupina r bitů; takto získaná hodnota se interpretuje jako číslo r bez znaménka,
- výstupem míchajícího generátoru je hodnota generovaná 2. generátorem, která je cyklicky rotována o r bitů doleva .

Metoda Mersenne Twister

- autoři: M. Matsumoto, T. Nishimura (Keio University), 1998
- výstup: sekvence 32 bitových čísel typu integer,
- přechodová funkce T: lineární transformace tzv. neúplných polí
 $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-2}, x_{n-1}) \Rightarrow (x_n, x_1, x_2, \dots, x_{n-2}, x_{n-1}),$
 $(x_n, x_1, x_2, \dots, x_{n-2}, x_{n-1}) \Rightarrow (x_n, x_{n+1}, x_2, \dots, x_{n-2}, x_{n-1}),$

 sémě: $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-2}, x_{n-1})$získat pomocí jiného generátoru

- dosažená perioda $p = 2^{n \cdot \beta - r} - 1 = 2^{19937} - 1$, $n = 624$, $\beta = 32$, $r = 31$
- produkuje velmi kvalitní posloupnost (viz spektrální test):
 - např. s přesností 32 bitů je rovnoměrně distribuovaná v 623 dimensionálním prostoru,
 - s přesností na 6 bitů je rovnoměrně distribuovaná v 2492 dimensionálním prostoru,
- paměťové požadavky: 624 32 bitových slov

Algoritmus metody Mersenne Twister

- generování x_n , resp. x_{n+1} , resp. x_{n+2}, \dots dle následujících vzorců (pro $k = 0$, resp. 1 , resp. $2, \dots$):

1) $\mathbf{q} = (\mathbf{x}_k^u \ \& \ \mathbf{x}_{k+1}^l), k = 0, 1, 2, \dots$
 \mathbf{x}_k^u β -r horních bitů čísla x_k
 \mathbf{x}_{k+1}^l r spodních bitů čísla x_{k+1}
 $\&$ operátor zřetězení ,

2) $\mathbf{x}_{k+n} = (\mathbf{x}_{k+m} \oplus \mathbf{q} \cdot \mathbf{A}) \quad m = 397,$
 (např. pro $k = 0$: $\mathbf{x}_n = (\mathbf{x}_m \oplus \mathbf{q} \cdot \mathbf{A})$)

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & \cdot & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \cdot & 0 \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ 0 & 0 & 0 & \cdot & 1 \\ a_{\beta-1} & a_{\beta-2} & a_{\beta-3} & \cdot & a_0 \end{pmatrix}$$

necht' $\mathbf{q} = (q_{31}, q_{30}, q_{29}, \dots, q_0),$ pak

$$\mathbf{q} \cdot \mathbf{A} = (\mathbf{q} \gg 1) \quad \text{je-li } q_0 = 0,$$

$$(\mathbf{q} \gg 1) \oplus \mathbf{a} \quad \text{je-li } q_0 = 1, \quad \text{kde}$$

\oplus součet modulo 2 (bitwise XOR)

$$\mathbf{a} = (99 \ 08 \ B0 \ DF)_{16}$$

Algoritmus metody Mersenne Twister

3) úprava výstupního slova (pro zlepšení statistických vlastností generované sekvence):

```
y = xk+n  
y = y ⊕ ( y >> u )  
y = y ⊕ (( y << s ) AND b )  
y = y ⊕ (( y << t ) AND c )  
y = y ⊕ ( y >> l )  
výstup y
```

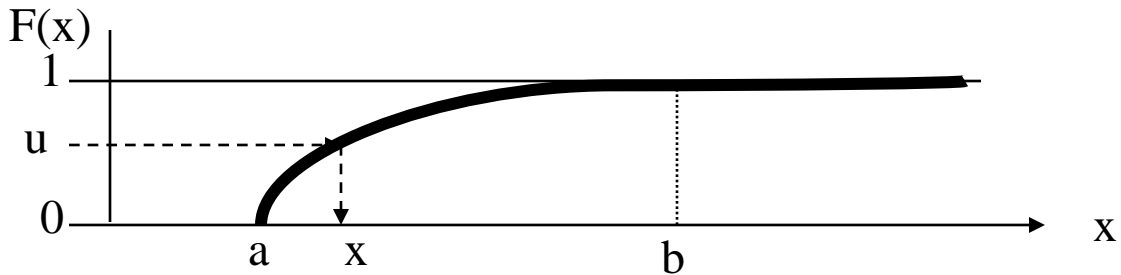
- hodnoty parametrů: $u = 11$, $s = 7$, $t = 15$, $l = 18$
 $\mathbf{b} = (9D\ 2C\ 56\ 80)_{16}$
 $\mathbf{c} = (EF\ C6\ 00\ 00)_{16}$

Poznámky:

- výše zmíněná varianta metody je označena jako MT19937 a reprezentuje patrně nejdokonalejší existující generátor (nejdelší perioda a velmi dobré statistické vlastnosti),
- existují i jiné varianty metody Mersenne Twister (MT11213A, MT11213B) - mají jiné hodnoty parametrů

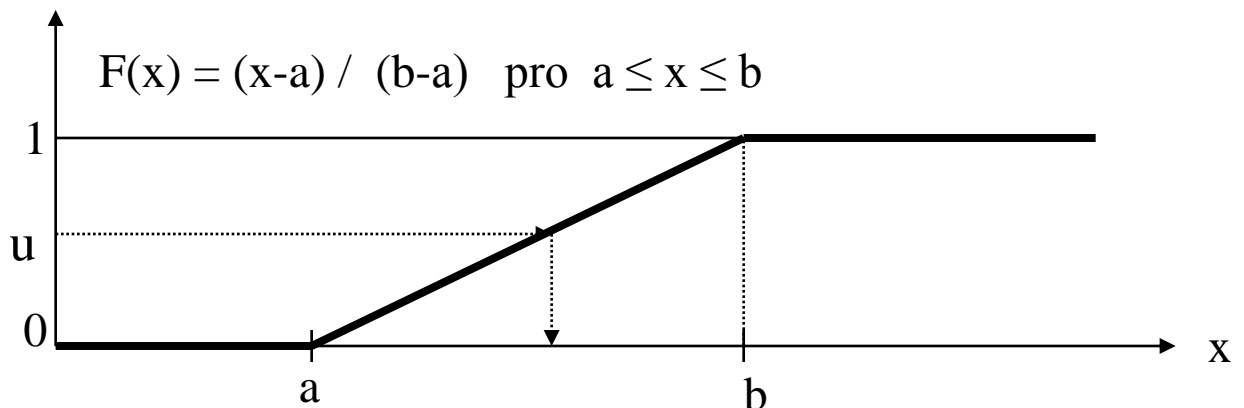
Inverzní metoda

- obecná metoda pro transformaci rozložení spojitých i diskretních náhodných veličin,
- použitelná při znalosti inverzní funkce k distribuční funkci požadovaného rozdělení,
- princip:

$F(x)$...distribuční funkce požadovaného rozložení ,
 $F(x) = u, u \in U(0, 1) \Rightarrow \mathbf{x = F^{-1}(u)}$,

- generování čísel s rovnoměrným rozložením na interval (a,b) :

$$F(x) = u \Rightarrow (x - a) / (b - a) = u \Rightarrow \underline{\mathbf{x = a + u(b - a)}}$$

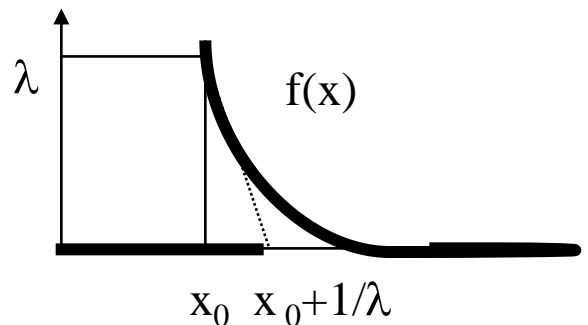
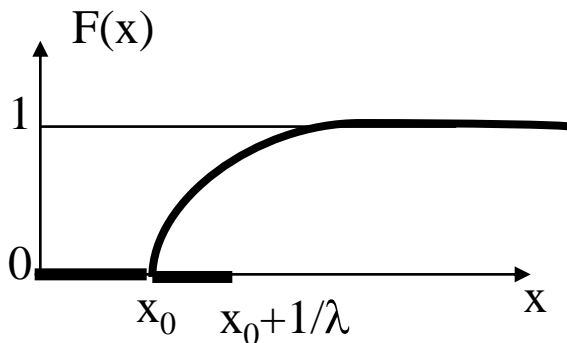
$$E(X) = (a + b) / 2 ; \quad D(X) = (b - a)^2 / 12$$

Inverzní metoda

- aplikace inverzní metody na exponenciální rozložení (s posunutím o x_0)

$$F(x) = 1 - e^{-\lambda(x-x_0)}; \quad f(x) = \lambda \cdot e^{-\lambda(x-x_0)}; \quad x \geq x_0$$

$$E(x) = x_0 + \frac{1}{\lambda}; \quad D(x) = \frac{1}{\lambda^2}$$

$$u = F(x) = 1 - e^{-\lambda(x-x_0)} \Rightarrow -\lambda(x-x_0) = \ln(1-u) \Rightarrow$$

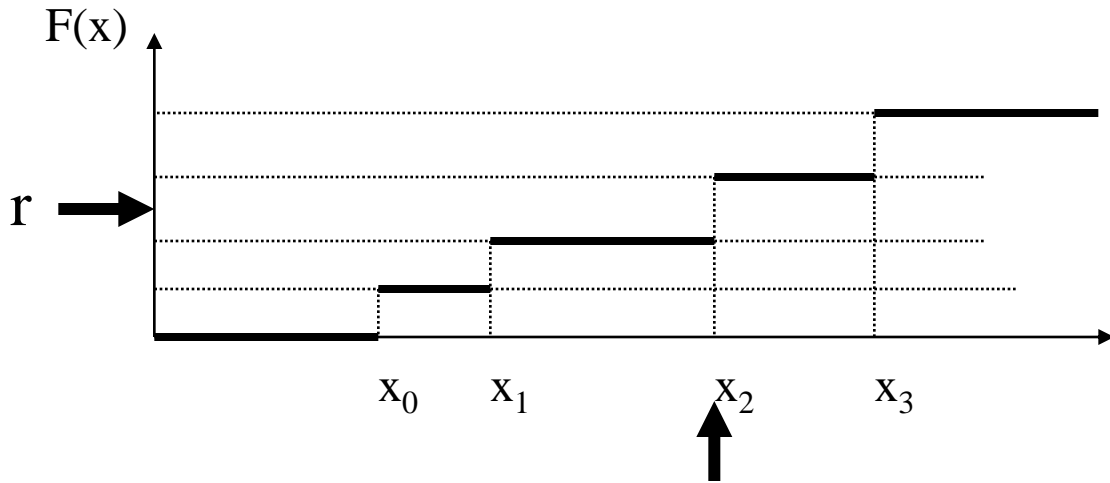
$$x = x_0 - \frac{1}{\lambda} \ln(1-u), \quad u \in U(0,1) \Rightarrow (1-u) \in U(0,1) \Rightarrow$$

$$\underline{x = x_0 - \frac{1}{\lambda} \ln u}$$

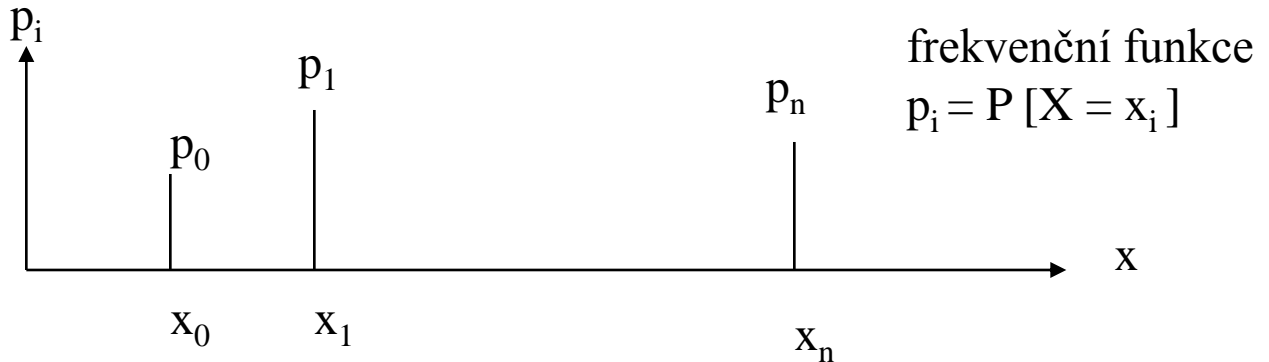
- normované exponenciální rozložení $E(0, 1)$: případ $x_0 = 0, \lambda = 1$
- pro $x' \in E(0, 1)$: transformace $x' = -\ln u$,
- pro $x \in E(0, 1/\lambda)$: transformace $x = (1/\lambda) x'$,
- pro $x \in E(x_0, 1/\lambda)$: transformace $x = x_0 + (1/\lambda) x'$

Inversní metoda

- aplikace pro diskrétní náhodné veličiny;
- analogie inverzní metody pro spojité náhodné

Algoritmus vycházející z frekvenční funkce:

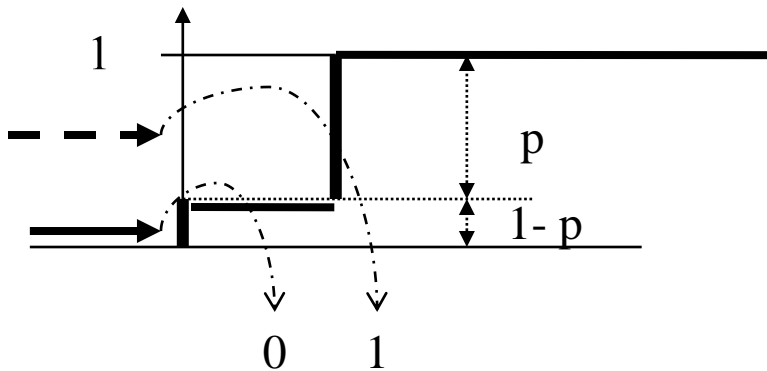
- 1) Generuj $r \in U(0,1)$; $s = r$; $i = 0$.
- 2) Polož $s = s - p_i$
- 3) Pokud $s > 0$, polož $i = i + 1$ a jdi na bod 2, jinak jdi na bod 4).
- 4) Jako výsledek vezmi hodnotu x_i .

$$\underline{P[X = x_i]} = P\left(\sum_{k=0}^{i-1} p_k < r < \sum_{k=0}^i p_k\right) = \sum_{k=0}^i p_k - \sum_{k=0}^{i-1} p_k = \underline{p_i}$$

Inverzní metoda

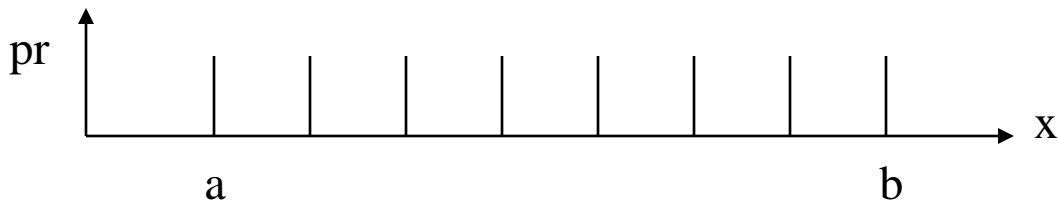
- aplikace na diskrétní **Bernoulliovo rozdělení** (nula -jedničkové, alternativní)

$$X = \begin{cases} 1 \dots \dots s \text{ pravděpodobností } p \\ 0 \dots \dots s \text{ pravděpodobností } 1 - p \end{cases}$$

$$E(X) = p ; D(X) = p (1 - p)$$

- transformace rovnoměrného diskrétního rozložení na interval a, b:

– platí: $(b - a + 1) \cdot pr = 1 \Rightarrow pr = 1 / (b - a + 1)$

– algoritmus:

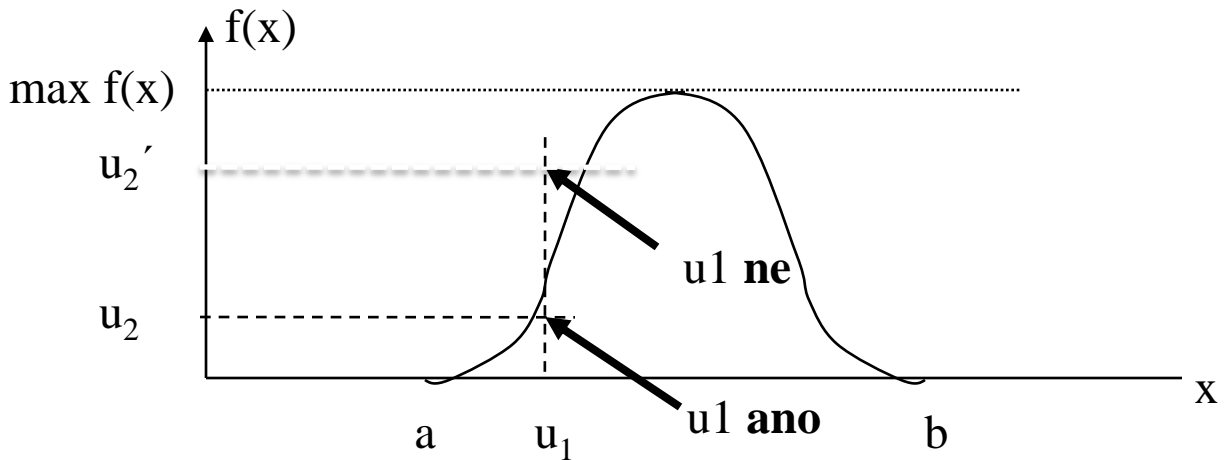
1) Generuj $u \in U(0,1)$.

2) Polož $x = a + \lfloor (b - a + 1) \cdot u \rfloor$ (...celá část).

příklad: $a = 1, b = 10: x = 1 + \text{celá část} (10 \cdot u)$

Vylučovací metoda

- též zamítací metoda: (von Neumann),
- princip:

Algoritmus:

- 1) Generuj dvojici rovnoměrně rozložených čísel u_1, u_2 :
 $u_1 \in U(a, b)$ a $u_2 \in (0, \max(f(x)))$.
- 2) Pokud $u_2 > f(u_1)$, ignoruj obě čísla a pokračuj od body 1.
- 3) Pokud $u_2 \leq f(u_1)$, pak použij číslo u_1 ; číslo u_2 ignoruj.

příklad:

$$u_1, u_2 : u_2 < f(u_1) \Rightarrow u_1, \cancel{u_2} \dots \dots \text{výstup } u_1$$

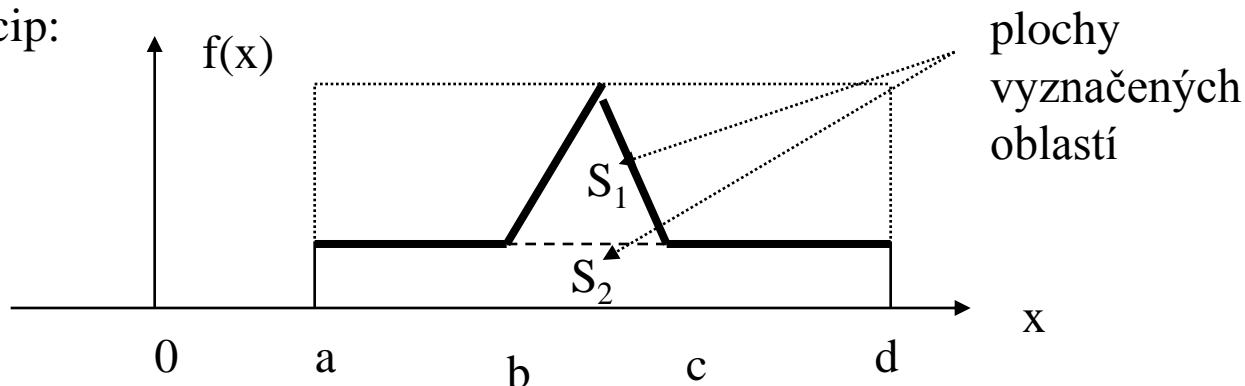
$$u_1, u_2' : u_2' < f(u_1) \Rightarrow \cancel{u_1}, \cancel{u_2'} \dots \dots \text{žádný výstup}$$

Použití: např. Gaussovo (normální) rozložení

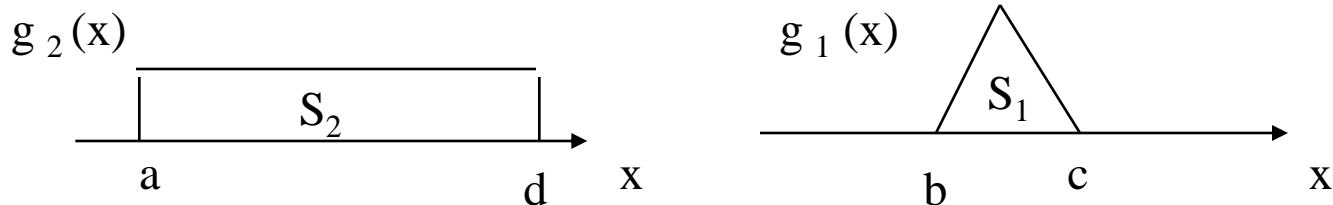
- nelze použít inverzní metoda
- uvažovaný obor hodnot normovaného rozložení :
 - pro malé serie: $(-3\sigma, +3\sigma)$
 - pro velké série $(-5\sigma, +5\sigma)$

Dekompoziční metoda

- aplikace pro spojité náhodné veličiny,
- rozkládá požadovanou hustotu pravděpodobnosti na dílčí hustoty f_i ,
- princip:

- $f(x)$.. hustota pravděpodobnosti $\Rightarrow S_1 + S_2 = S = 1 \Rightarrow$
 $S_1 / S + S_2 / S = 1 \Rightarrow$ dekompozice: $f(x) = g_1(x) + g_2(x)$

- pro $i = 1, 2$ platí: $\int_{-\infty}^{+\infty} g_i(x) dx = S_i \Rightarrow \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{1}{S_i} g_i(x) dx = 1$
- $f_1(x) = 1 / S_1 g_1(x)$ hustota pravděpodobnosti
- $f_2(x) = 1 / S_2 g_2(x)$hustota pravděpodobnosti
- označíme: kpočet dílčích hustot $f_i(x)$

Postup:

- 1) Generuj hodnotu $i \in \{1, \dots, k\}$ dle frekvenční funkce $S = \langle S_1, S_2, \dots, S_k \rangle$, kde $S_1 + S_2 + \dots + S_k = 1$,
- 2) S použitím hustoty $f_i(x)$ generuj hodnotu x (dle některé z předešlých metod) v intervalu na kterém je hustota definována.

Speciální transformační metody

Polární metoda pro generování čísel s Gaussovým rozložením

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma}} \cdot e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}, \sigma > 0, x \in (-\infty, +\infty)$$

$$F(x) = \frac{1}{2\pi\sigma} \int_{-\infty}^x e^{-\frac{(\xi-\mu)^2}{2\sigma^2}} d\xi$$

$$X' = \frac{X - \mu}{\sigma} \Rightarrow E(X') = 0, D(X) = \sigma^2 = 1$$

$$f(x') = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{x'^2}{2}}; F(x') = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^x e^{-\frac{\xi^2}{2}} d\xi$$

Postup generování:

- 1) Generuj $p_1, t_1 \in U(0,1)$
- 2) Vypočti u_1, v_1 dle vztahů: $u_1 = 2p_1 - 1, v_1 = 2t_1 - 1,$
($u_1, v_1 \in U(-1, +1)$).
- 3) Vypočti $s_1 = u_1^2 + v_1^2$.
- 4) Pokud $s \geq 1$ pokračuj od bodu 1, jinak přejdi na bod 5.
- 5) Vypočti

$$x_1 = u_1 \sqrt{\frac{-2 \ln s_1}{s_1}}$$

$$y_1 = v_1 \sqrt{\frac{-2 \ln s_1}{s_1}}$$

Poznámka: x_1, y_1 dvojice hodnot náhodné veličiny s normálním rozložením
(důkaz: viz Knuth D.E.: The Art of Computer programming)

Speciální transformační metody

Metoda pro generování čísel s Poissonovým rozložením:

- frekvenční funkce: $f(n) = \frac{e^{-\lambda} \cdot \lambda^n}{n!}; n \geq 0$
- algoritmus generování: založen na základě vztahu k rozložení exponenciálnímu $E(1/\lambda)$: $1/\lambda$...průměrná hodnota intervalu mezi nezávislými událostmi

Postup generování:

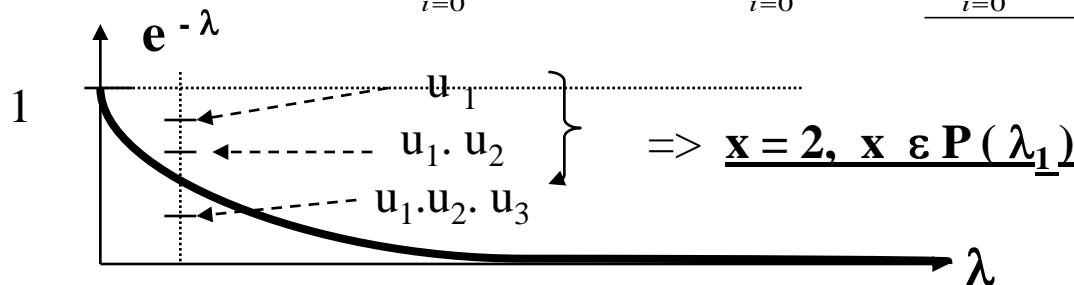
- 1) Polož $i = 0, s = 0$.
- 2) Generuj $v_i, v_i \in E(1/\lambda)$.
- 3) Vypočti $s = s + v_i$. Pokud $s < 1$ polož $i = i + 1$ a pokračuj od bodu 2.
- 4) Výsledek $x = i$.

Modifikace algoritmu pro přímé použití čísel $u_i \in U(0,1)$:

- 1) Polož $i = 0, s = 1$.
- 2) Generuj $u_i, u_i \in U(0,1)$.
- 3) Vypočti $s = s \cdot u_i$. Pokud $s \geq e^{-\lambda}$ polož $i = i + 1$ a pokračuj od bodu 2.
- 4) Výsledek $x = i$.

Poznámka: platí $v_j = -1/\lambda \ln u_j \Rightarrow -\sum_{i=0}^x \ln u_i \leq \lambda < -\sum_{i=0}^{x+1} \ln u_i \Rightarrow$

$$-\ln \prod_{i=0}^x u_i \leq \lambda < -\ln \prod_{i=0}^{x+1} u_i \Rightarrow \frac{\prod_{i=0}^x u_i \geq e^{-\lambda} > \prod_{i=0}^{x+1} u_i}{}$$

λ_1 hodnota konkrétního parametru

Testování generátorů náhodných čísel

účel: prověřit, zda generovanou posloupnost lze považovat za náhodný výběr ze souboru, který má určité pravděpodobnostní rozložení

Teoretické testy:

- vychází z matematického rozboru,
- poskytují hlubší pohled.
- příklad teoretického testu: sériový korelační test

Sériový korelační test:

- pomocí korelačního koeficientu C měří vztah mezi překrývajícími se dvojicemi čísel uvnitř posloupnosti délky n :

$$C = \frac{n(x_0x_1 + x_1x_2 + \dots + x_{n-2}x_{n-1} + x_{n-1}x_0) - (x_0 + x_1 + \dots + x_{n-1})^2}{n(x_0^2 + x_1^2 + \dots + x_{n-1}^2) - (x_0 + x_1 + \dots + x_{n-1})^2}$$

$$-1 \leq C \leq +1, \text{ snaha o } C \rightarrow 0$$

- liter. (Knuth) : praktický postup pro výpočet C generátoru typu LCG s parametry m, a, c :

$$C = \frac{1}{a} \left(1 - 6 \frac{c}{m} + 6 \left(\frac{c}{m} \right)^2 \right) \dots \dots \text{odhad s chybou } < a / m$$

pro $a \rightarrow 0$: $C \rightarrow \infty$, ale odhad chyby $\leq a / m \Rightarrow$ doporučení:

$$a \cong \sqrt{m}, \quad C \cong \frac{2}{\sqrt{m}}$$

$$\frac{c}{m} \cong \frac{1}{2} - \frac{1}{6} \sqrt{3}$$

Empirické testy:

- založeny na výběru určité testovací statistiky (naměřené na výstupu testovaného generátoru) a na jejím srovnání se statistikou, kterou bychom získali aplikací na skutečný náhodný generátor.

Spektrální test

- existuje v různých podobách,
- spojuje charakter teoretických i experimentálních testů,
- společný rys: sleduje výskyt překrývajících se dvojic, trojic, ..., k-tic, které pak interpretuje jako body v dvojrozměrném, trojrozměrném,, k-rozměrném prostoru a vyhodnotí kvalitu rovnoměrnosti jejich rozložení ,
- kritérium měření rovnoměrnosti (dle L' Ecuyer): **extrémní k-dimenzionální odchylka (discrepancy) testované posloupnosti N vektorů:**

$$D_N^{(k)} = \max_{\forall r \in R'} \left| \frac{V(r)}{V} - \frac{I(r)}{N} \right|$$

r.....podhyperkrychle jejíž strany jsou v každé ose vymezeny úsečkami $\langle \alpha \beta \rangle$, kde $0 \leq \alpha < \beta \leq m$, m....maximální generovaná hodnota ,

R' ...množina všech možných podhyperkrychlí v hyperkrychli $\langle 0, m \rangle^k$,

V.....objem hyperkrychle $\langle 0, m \rangle^k$,

N.....celkový počet vygenerovaných bodů testované posloupnosti,

$I(r)$...počet bodů ležících v podhyperkrychli r,

$V(r) = \prod_{i=1}^k (\beta_i - \alpha_i)$objem podhyperkrychle r.

- v případě **generátorů pseudonáhodných čísel** se tato hodnota zvětšuje pro rostoucí hodnotu $k \Rightarrow$ zmenšování přesnosti,
- v případě **generátoru náhodných čísel** zůstává rozložení nezávislé na hodnotě k (viz. definice IID).

Test dobré shody (χ^2 test)

Obecný postup:

1) získání kontrolovaného souboru hodnot

- generování kontrolní serie n - hodnot
- rozdělení vygenerovaných hodnot do k - disjunktních kategorií
- nalezení počtu hodnot v jednotlivých kategoriích

2) získání srovnávacího (kontrolního) souboru hodnot

možné zdroje:

- distribuční funkce $F(x)$:
 - pro odhad počtu hodnot v kategorii definované intervalem $(r, s>$ platí: $n \cdot p_s = n \cdot (F(s) - F(r))$
 - n ...celkový počet hodnot testované serie,
 - p_s ...pravděpodobnost hodnoty z intervalu $(r, s>$
 - požadavek: $n p_s > 5$

- hustota pravděpodobnosti $f(x)$:

$$n \cdot p_s = n \cdot \int_r^s f(x) dx$$

- frekvenční funkce $p(x)$: $n \cdot p_s = n \cdot (\underbrace{p_k + p_{k+1} + \dots + p_{k+q}})$

požadované pravděpodobnosti
jednotlivých hodnot

Test dobré shody (χ^2 test)

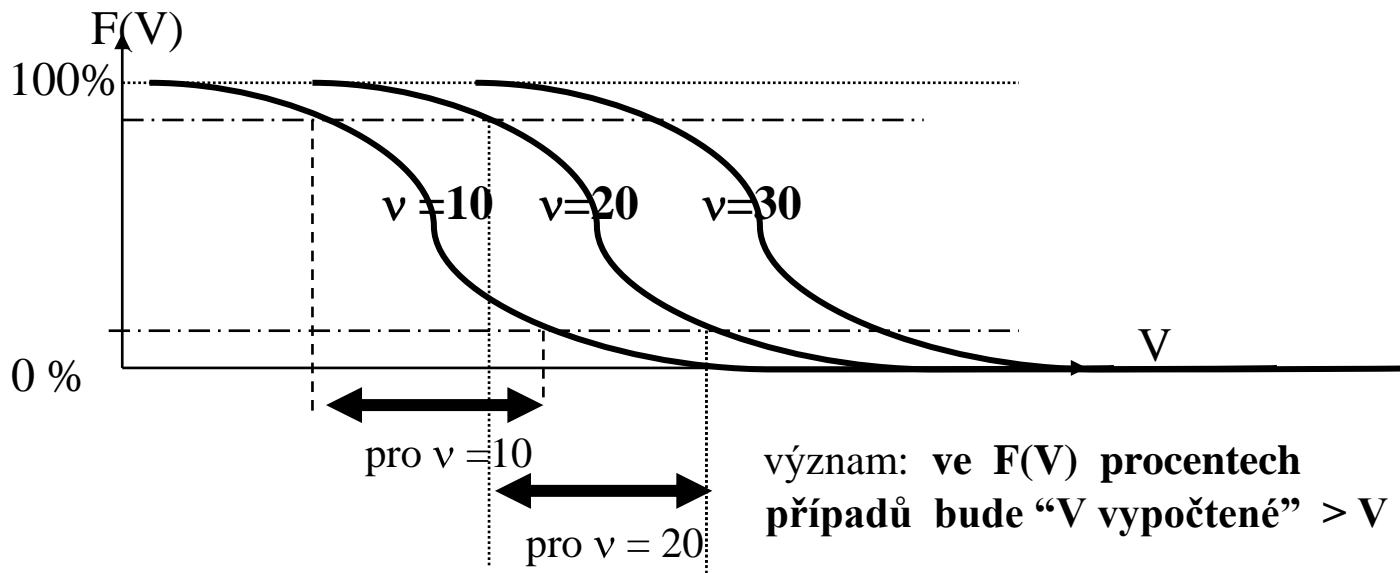
3) srovnání obou souborů

– vyhodnocení výrazu
$$V = \chi^2 = \sum_{1 \leq s \leq k} \frac{(Y_s - n \cdot p_s)^2}{n \cdot p_s}$$

- Y_spočet hodnot v kategorii s (kontrolovaný soubor)
- $n \cdot p_s$teoretický počet hodnot z kontrolního souboru

4) zhodnocení odchylky obou souborů

- V ...hodnota náhodné veličiny s rozložením χ^2 , která má v stupňů volnosti, kde $v = k - 1$ (k = počet kategorií)
- zhodnocení na základě tabulky pro χ^2 rozložen

Poznámky :

- test dobré shody je vhodný pro spojité i diskrétní náhodné veličiny
- doporučení pro volbu n : dosaáhnout hodnoty $n \cdot p_s \geq 5$ pro každou kategorii

Test dobré shody (χ^2 test) – příklad použití

Tabulky pro test dobré shody:

ν	99%	95%	75%	50%	25%	5%	1%
1
...
10	2.55	3.94	6.74	9.34	12.55	18.3	23.31
...

Příklad: házení dvou kostek - sledujeme hodnotu součtu s pro $n = 144$ hodů

výsledky:

s	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
$n \cdot p_s$	4	8	12	16	20	24	20	16	12	8	4
Y_s	2	4	10	12	22	29	21	15	14	9	6

skutečné počty v kategorii s

teoretické počty v kategorii s : např.: $144 \cdot 1/6 \cdot 1/6 = 4$,
 $144 \cdot 2/6 \cdot 1/6 = 8$, atd.

$$V = \frac{(2-4)^2}{4} + \frac{(4-8)^2}{8} + \dots + \frac{(6-4)^2}{4} = 7 \frac{7}{48}$$

počet kategorií: $k = 11 \Rightarrow \nu = k - 1 = 10$

z tabulky vyplývá: $6.74 < 7.1458 < 9.34$

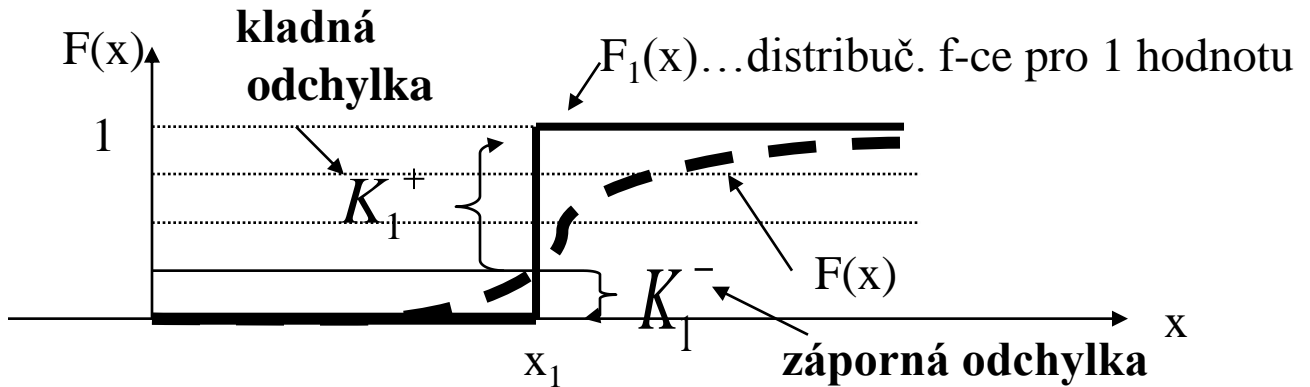

„dostatečně náhodný výběr“

Kolmogorov - Smirnovův test

Princip:

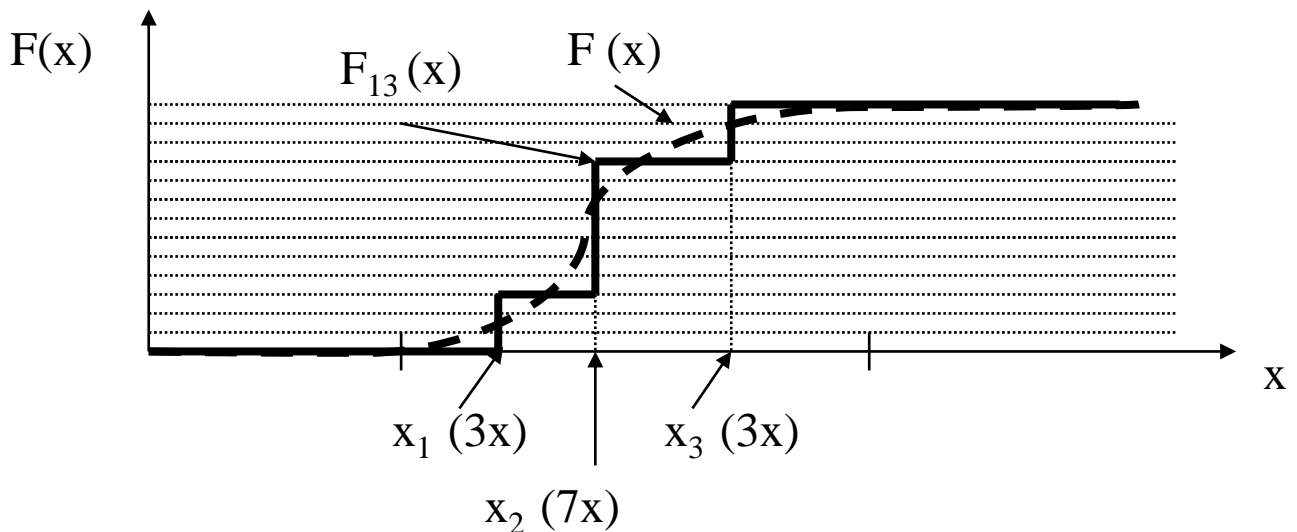
porovnání $F(x)$ a $F_n(x)$ (tj. teoretické a empirické distribuční funkce)

Empirická distrib. funkce pro n hodnot:

$$F_n(x) = (\text{počet hodnot } x_i \leq x) / n$$

Příklad: $n=13$

Kolmogorov - Smirnovův test

měření odlišností teoretické a distribuční funkce:

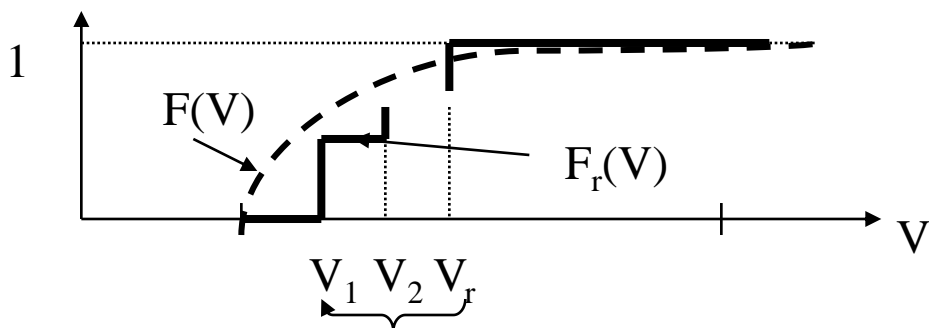
$$K_n^+ = \sqrt{n} \cdot \max_{-\infty < x < +\infty} (F_n(x) - F(x)), K_n^- = \sqrt{n} \cdot \max_{-\infty < x < +\infty} (F(x) - F_n(x))$$

rozložení hodnot K_n^+ , K_n^- je tabelováno pro různá n (celkový počet testovaných hodnot)

	$p = 99\%$	$p = 95\%$	$p = 75\%$	$p = 50\%$	$p = 25\%$	$p = 5\%$	$p = 1\%$
$n = 1$	0.01	0.05	0.25	0.5	0.75	0.25	0.99
...							
$n = 10$	0.02912	0.1147	0.3297	0.5426	0.7845	1.1658	1.4444
...							
$n = 30$	0.04354	0.1351	0.3509	0.5605	0.8036	1.1916	1.4801

Poznámky:

- KS test pouze pro spojité náhodné veličiny
- oba testy kombinovat:
 - provedeme r aplikací testu χ^2 : získáme r hodnot: V_1, \dots, V_r
 - z hodnot V_1, V_2, \dots, V_r sestojíme empirickou distribuční funkci $F_r(V)$
 - funkci $F_r(V)$ porovnáme pomocí K- S testu s požadovanou distribuční funkcí $F(V)$ (je tabelována)

„větší“ hodnoty (než očekáváno)

Další empirické testy

- zaměřeny na určitou vlastnost posloupnosti ze které sledujeme n hodnot,
- některé testy jsou aplikovány na reálnou posloupnost z intervalu $(0,1)$, některé na celočíselnou posloupnost z intervalu $(0, m-1)$;
- z praktických důvodů se v případě celých čísel můžeme omezit na určitý počet nejvýznamějších bitů, řekněme q bitů \Rightarrow test pak pracuje pouze s hodnotami z intervalu $(0, d-1)$, kde $d = 2^q$,

Frekvenční test

- testuje rovnoměrnost rozložení hodnot v daném intervalu, možnosti:
 - a) aplikace **K - S testu** - ideální distribuční f-ce:
 $F(x) = x$ na daném intervalu
 - b) aplikace **χ^2 testu** – počet kategorií $k = d$:
pravděpodobnost každé kategorie $p_k = 1 / d$.

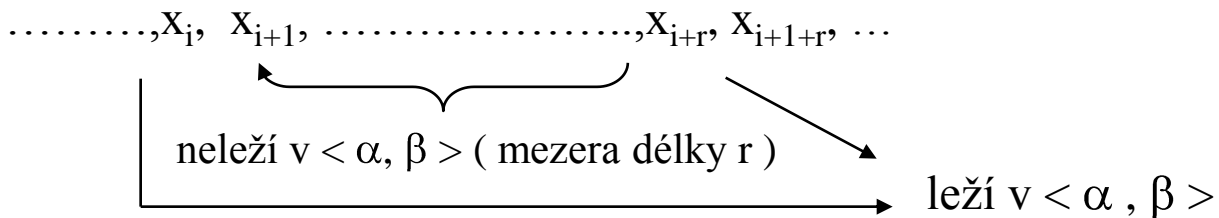
Sériový test:

- aplikace na celočíselnou posloupnost y_0, y_1, \dots, y_n
- v dané posloupnosti sleduje nepřekrývající se dvojice čísel intervalu $(0, d-1)$, $d = 2^q$,
- pro každou dvojici čísel r, s ($0 \leq r, s < d$) čítáme počet případů kdy $(y_{2i}, y_{2i+1}) = (r, s)$
- aplikace **χ^2 testu** - počet kategorií $k = d^2 \Rightarrow p_k = 1 / (d^2)$

Další empirické testy

Test mezer (gap test)

- v dané podobě je určen pro rovnoměrně rozložená reálná čísla z intervalu $\langle 0,1 \rangle$, kdy platí : $P [0 \leq \alpha \leq x \leq \beta \leq 1] = \beta - \alpha = p$
- v testované posloupnosti testujeme mezery (délky úseků, které neleží v podintervalu $\langle \alpha , \beta \rangle$)

- zjišťujeme počty mezer o délkách 0, 1, 2, 3, 4, 5,, t -1, t a více,
- počet kategorií: $k = t + 1$,
- p_k = pravděpodobnosti mezery délky k:

$$p_0 = p,$$

$$p_1 = p (1 - p) ,$$

.....

$$p_{t-1} = p (1 - p)^{t-1},$$

$$p_t = p (1 - p)^t$$

Další empirické testy

Poker test

- aplikace na celočíselnou posloupnost, čísla z intervalu $\langle 0, d-1 \rangle$
- test po sobě následujících pětic (obecně k -tic) čísel, který zjišťuje počet r různých čísel vyskytujících se v dané pětici:
příklad: $k = 5$ (ukázky možných pětic: $13579 \Rightarrow r = 5$,
 $25578 \Rightarrow r = 4$, $11223 \Rightarrow r = 3$, $55577 \Rightarrow r = 2$, $88888 \Rightarrow r = 1$)

dcelkový počet různých symbolů $(0, 1, 2, \dots, d-1)$

$d(d-1) \dots (d-r+1)$celkový počet r -tic neobsahující stejné symboly (variace r -té třídy)

d^kcelkový počet všech možných k -tic

$\left\langle \frac{k}{r} \right\rangle$možný počet rozšíření r různých čísel na k -tici $\left\langle \frac{5}{4} \right\rangle = 10$

(Stirlingova čísla 2. druhujsou tabelována)

příklad: počet pětic sestavených rozšířením čtveřice 1234:

1234	1	123	2 4
1234	2	123	3 4
1234	3	12	1 34
1234	4	12	2 34
123	1 4	1	1 234

- aplikace χ^2 testu: počet kategorií: $k = r$
 pravděpodobnost, že v k -tici je právě r různých čísel

$$P_r = \frac{d(d-1)(d-2) \dots (d-r+1)}{d^k} \left\langle \frac{k}{r} \right\rangle$$

FIPS PUB 140-1

- od r. 1994 : **Federal Information Processing Standard:** americká norma na testování souborů náhodných čísel; zkoumá posloupnosti délky 20 000 bitů a definuje tyto základní testy:
- **test četnosti jedniček:** definuje rozmezí pro dovolenou hodnotu celkového počtu jedniček generované posloupnosti:
 $9654 < \text{celkový počet jedniček} < 10346.$
- **poker test:** zkoumá 5000 čtyřbitových úseků generované ho souboru a tyto interpretuje jako hodnoty z intervalu $<0, 15 >$; tyto hodnoty jsou základem pro výpočet testovací hodnoty $X = 16 / 5000 * [f(0)^2 + f(1)^2 + f(2)^2 + f(3)^2 + \dots + f(15)^2]$ pro kterou test definuje povolené rozmezí $1.03 < X < 57.4$
- **test úseků stejných znaků:** definuje rozmezí pro celkové počty bloků a mezer délek 1, 2, 3, 4, 5, 6 a více; termínem blok, resp. mezera rozumíme úsek souboru, který obsahuje samé 1 resp. 0.
délka bloku resp. mezery povolené rozmezí

1	2267 - 2733;
2	1079 - 142;
3	502 - 748;
4	223 - 402;
5	90 - 223;
6 a více	90 - 223;

- **test nejdelšího runu:** zkoumá délky nejdelších bloků a mezer; v případě výskytu runu (tj. bloku nebo mezery) o délce přesahující hodnotu 34 pak generovaný soubor je nevyhovující.

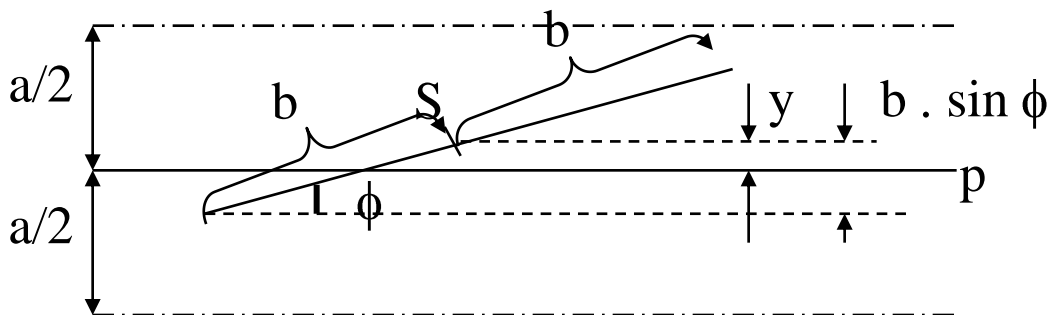
Jiná použití náhodných čísel

Metoda Monte Carlo:

- název pochází od vědců pracujících v USA na vývoji atomové bomby,
- převádí úlohu na stochastický proces, tento simuluje na počítači a statisticky vyhodnotí výsledky ,
- simulační modely SHO: pouze jedna z aplikací metody Monte Carlo
- použití pro výpočty nejrůznějšího typu.

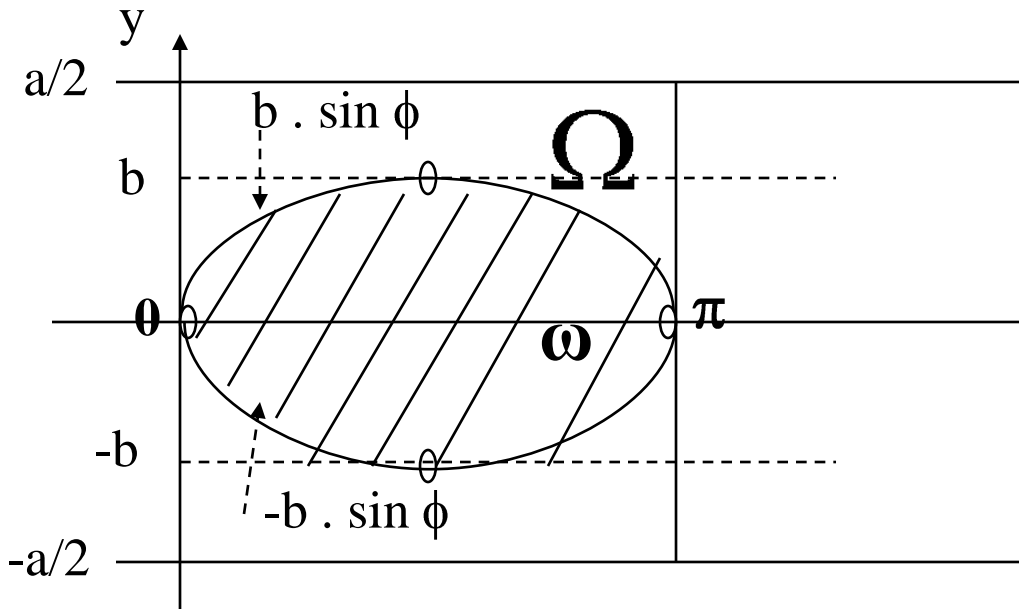
Buffonova úloha: výpočet čísla π :

- házení jehly na nekonečnou rovinu s rovnoběžkami
- známe: délka jehly = $2b$, vzdálenost rovnoběžek = a
- pro každý hod sledujeme zda jehla protne některou z rovnoběžek
- pravděpodobnost protnutí zjistíme dvojím způsobem:
 - vypočteme analyticky (ve zjištěném vzorci se vyskytuje π)
 - zjistíme experimentálně (tj..simulací)
 - z rovnosti obou výrazů explicitně vyjádříme číslo π
- jedna ze vzniklých situací:

Jiná použití náhodných čísel

Buffonova úloha : pokračování

- místo házení jehly - generování náhodných bodů z oblasti Ω
- poloha jehly - representována dvojicí Φ, y
- protože zřejmě platí: $|\omega| = 2 \int_0^{\pi} b \cdot \sin \varphi d\varphi = 4b$

$$|\Omega| = a \cdot \pi$$

- pravděpodobnost protnutí rovnoběžky jehlou:

$$= \frac{4 \cdot b}{\pi \cdot a} \cong \frac{n}{N} \Rightarrow \pi \cong \frac{4 \cdot b}{a} \cdot \frac{N}{n}$$

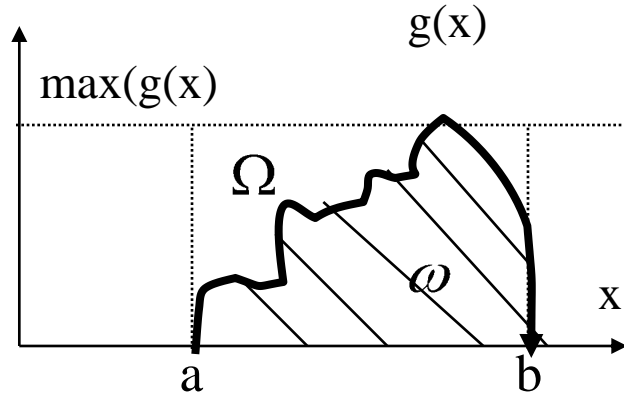
- potřeba: velký počet bodů, znalost b , znalost a , počet úspěšných pokusů (n) a celkový počet pokusů (N)

Jiná použití náhodných čísel

Výpočet určitých integrálů (i vícerozměrných):

- přístupy založené na generování náhodných bodů z oblasti Ω :

$$I = \int_a^b g(x) dx$$

Metoda odhadu pravděpodobnosti s jakou generovaný bod padne do oblasti ω :

- necht': $|\omega|$plocha oblasti ω , $|\Omega|$ plocha oblasti Ω ,
 Ncelkový počet bodů z oblasti Ω ,
 npočet bodů z oblasti ω ,

pak:
$$\frac{|\omega|}{|\Omega|} \cong \frac{n}{N} \Rightarrow I = |\omega| = \frac{n}{N} |\Omega|$$

Odhad střední hodnoty uměle vytvořené náhodné veličiny:

- necht' X je náh. veličina (s libovolnou hustotou pravděpodobnosti $f(x)$) nabývající hodnot x_i z intervalu a, b
- vytvoříme jinou náhodnou veličinu Q tak , aby $E(Q) = I$, její hodnoty::

$$q_i = \frac{g(x_i)}{f(x_i)}$$

$$E(Q) = \int_a^b Q(x) \cdot f(x) dx = \int_a^b g(x) dx = I$$

$$\Rightarrow I = E(Q) \cong \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N q_i$$

Jiná použití náhodných čísel

Dirichletova úloha:

- je dána čtvercová síť (tabulka s $n * n$ vnitřními poli), ve které známe hodnoty v krajních polích
- je třeba najít hodnoty ve všech vnitřních polích tak, aby tyto byly střední hodnotou z hodnot všech (tj. čtyř) polí sousedních

$$u_{i,j} = \frac{1}{4} (u_{i+1,j} + u_{i-1,j} + u_{i,j+1} + u_{i,j-1})$$

- zmíněné hodnoty lze nalézt řešením soustavy $(n - 2) * (n - 2)$ algebraických rovnic
- na takovouto soustavu vede řešení určitého typu parciálních diferenciálních rovnic metodou sítí
- použití metody Monte Carlo spočívá v simulaci velkého počtu „náhodných procházek“ z určitého vnitřního pole do krajních polí se známými hodnotami. Při určování pohybu v průběhu těchto procházek mají všechny čtyři směry stejnou pravděpodobnost. Výslednou hodnotu pro vnitřní výchozí pole lze určit jako aritmetický průměr z cílových hodnot (uložených v krajních polích tabulky) zmíněných procházek. Opakováním takovýchto náhodných procházek z ostatních vnitřních polí lze určit i jejich hodnoty.

Poznámka: na Dirichletovu úlohu lze pomocí diskretizace transformovat řešení některých typů parciálních diferenciálních rovnic